

РЕШЕНИЕ

№ 3496

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Адриан Янев**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1791** по описа за **2023** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ (ДУПСЯ) срещу Решение № 4650 от 05.12.2022 г. по НАХД № 7550/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 106-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НЯСС-310/22.12.2021 г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което на основание чл. 200, ал. 1, т. 39 ЗВ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 190а, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗВ.

В жалбата се релевират доводи за неправилно приложение на чл. 34, ал. 1 ЗАНН, тъй като на 01.12.1020 г. наказващият орган е запознат с извършеното нарушение. Развиват се доводи, че председателят на ДАМТН няма право да издава предписания, за неизпълнението на които е наложена санкция.

Ответната страна оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), XV-ти касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и срещу подлежащо на оспорване съдебно решение.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че на ДУПСЯ е дадено предписание под № 1.5 в Протокол № 05-01-41/05.10.2020 г. от служители РО „НЯСС“ към ДАМТН, изразяващо се в представяне на геодезическо заснемане на язовир „Б. 1“, [населено място], общ. Вълчи дол, в срок до 30.11.2020 г. СРС е приел, че предписанието не е изпълнено, което е констатирано с проверка, извършена на 23.04.2021 г. Въззивният съд е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въз основа на това е направен извод за наличието на нарушение на чл. 190а, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗВ. СРС е дал отговор, че контролните органи на ДАМТН имат правомощие да дават предписание, както и че е спазен срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Решението е правилно.

Въззивният съд е постановил обжалваното решение след извършен точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Въззивният съд правилно е установил фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства и е формирал правилни правни изводи, които се възприемат от настоящия състав.

На жалбоподателя е дадено предписание в срок до 30.11.2020 г. да представи геодезическо заснемане на язовир „Б. 1“, [населено място], общ. Вълчи дол. Същото е издадено от служител РО „НЯСС“ към ДАМТН, който е оправомощен от председателя на ДАМТН с такива правомощия. Според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 140, ал. 2, т. 1 ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, а именно изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация. Горното налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са налице законодателно уредени

правомоцията в чл. 140, ал. 2, т. 1, вр. чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, а според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомоцията. Именно в съответствие с контролните им правомоцията е дадено процесното предписание за представяне на геодезическо заснемане на язовира, което е от значение при проверката за неговото техническо състояние и част от необходимата документация на водния обект.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че не е спазен тримесечният срок за съставяне на АУАН по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Безспорно е, че срокът за изпълнение на даденото предписание е бил 30.11.2020 г., както и че последващата проверка от органите на ДАМТН е извършена на 23.04.2021 г., когато е установено и неизпълнението на предписанието, т. е. нарушението. Под откриване на нарушението следва да се разбира констатиране на факти, обстоятелства, поведение, сочещи от обективна страна на допуснато административно нарушение, т. е. моментът на откриване на нарушението се различава от момента на неизпълнение на предписанието. Денят, следващ изтичането на определения срок за изпълнение на предписанията, представлява началния момент, от който бездействието е релевантно за съставомерността на деянието и е налице довършено нарушение. В случая откриването на нарушението, разглеждано като констатиране на факти, обстоятелства, поведение, сочещи от обективна страна на допуснато административно нарушение, не съвпада с момента на извършване на вмененото на санкционираното лице нарушение - нарушението и нарушителят се явяват открити по смисъла на чл. 34, ал. 1 ЗАНН при извършената на 23.04.2021 г. от контролни органи на ДАМТН проверка на язовира. Доколкото въпросът за нарушителя възниква едва след установяване на нарушението, то именно от датата на проверката започва да тече и срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН за съставяне на акта, който към датата на съставяне на процесния АУАН не е изтекъл.

Касационният състав е на мнение, че СРС е достигнал до правилни правни изводи за нарушение на чл. 190а, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗВ, изразяващо се в неизпълнение на дадено предписание. В тази връзка правилно на основание чл. 200, ал. 1, т. 39 ЗВ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

Предвид гореизложеното, касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство, които с оглед липсата на фактическа и правна сложност, се определят в размер на сумата от 80 лева на основание чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд – София град, XV – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4650 от 05.12.2022 г. по НАХД № 7550/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 106-ти състав.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата в размер на 80 лева, представляваща направени разноски в касационното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.